

Espanya ignora el món i viola els drets humans: 844 ferits, dos d'ells greus

written by Josep Sort | 2 d'octubre de 2017

"La cabra tira al monte", diu la dita espanyola. Ahir, en una jornada que marcarà la història de Catalunya, es va poder comprovar de forma fefaent. El feixisme mediàtic i parlamentari de l'"*a por ellos*", es va desfermar sense aturador. Els dies tancats com a gossos de lluita va tenir un efecte multiplicador i els van atiar contra els cossos de milers de catalans, per a enorme satisfacció de la seva parròquia. Des de Catalunya sentíem els crits orgasmàtics dels *demòcrates* espanyols cridant "*Más, más, dale, dale, a la vieja, a la hembra, pétale los dedos, ábrele la cabeza, rebienta el Mosso, etc.*". Ahir els psicòpates espanyols van tenir el seu dia de glòria. Com sempre efímera, però que com diu una altra dita, "*Que nos quiten lo bailao*". Podran explicar als seus néts, que esperem que no tinguin, la seva *hazaña bélica*, mig bavejant i socialitzant en la violència una nova generació de psicòpates homicides...

I tanmateix...

I tanmateix, van perdre. I Catalunya va guanyar. La Catalunya demòcrata, popular, republicana. La Catalunya de la Llibertat i la Independència. La Catalunya digna, resistent. I sobretot la Catalunya triomfant, victoriosa. La Catalunya potent, gloriosa. La Catalunya que va lluitar, que va sofrir i que va vèncer. El nostre ADN polític, que no biològic. L'après i interioritzat al llarg de més de 300 anys de combat, va emergir ferm, rotund i magnífic. Per admiració del món mundial, a través de les seves pantalles, beneïdes pantalles que van posar de manifest l'exhibicionisme cafre d'un estat que ja ha renunciat a res que no sigui la nostra total i

absoluta submissió.

Unes dades que no deixen lloc a dubte

Tenint sempre present el balanç dels ferits, un dels quals en alguns moments es va donar per mort, i que sortosament no va ser així, les altres dades que convé destacar són les referendàries.

Amb el 95% del vot escrutat, i tenint present que prop d'un centenar de col·legis electorals van ser assaltats, on 770.000 catalans i catalanes no poden ser comptabilitzats, tenim que 2.262.424 paperetes van dipositar-se en la resta, la immensa majoria d'urnes. D'aquestes, un 90,09% van ser favorables a la Independència de Catalunya, en total, 2.020.144 vots. El No, va assolir 176.566 vots, un exigü 7,8%. Els blancs, 45.586 (2%) i els nuls 20.129 (0,89%). Com es pot veure, unes xifres definitives.

La declaració d'independència, el següent pas

En una compareixença pública, el **President de la Generalitat, Carles Puigdemont**, acompanyat de tot el Govern, va manifestar que "amb aquesta jornada d'esperança i també de patiment, els ciutadans de Catalunya ens hem guanyat el dret a tenir un Estat independent que es constitueixi en forma de república. En conseqüència el Govern que presideixo traslladarà en els propers dies al Parlament de Catalunya, seu i expressió de la sobirania del nostre poble, els resultats de la jornada d'avui perquè actuï d'acord amb allò previst en la Llei de Referèndum".

I què diu l'esmentada Llei? Doncs, tal com ja es va analitzar en un article anterior, en el seu article 4.4 afirma que "Si en el recompte dels vots vàlidament emesos n'hi ha més d'afirmatius que de negatius, **el resultat implica la independència de Catalunya.** A aquest efecte, el Parlament de Catalunya, dins **els dos dies següents a la proclamació dels resultats oficials per la Sindicatura Electoral,** celebrarà una sessió ordinària per efectuar la **declaració formal de la independència de Catalunya,** concretar els seus efectes i iniciar el procés constituent."

Caldrà, doncs, esperar que es produeixi l'esmentada proclamació, que no es pot allargar massa, ja que només faltaven comptabilitzar uns 15.000 vots i el vot exterior.

El perill del post-referèndum: els voltors polítics

Però, alerta! Existeix el perill dels voltors polítics. És a dir d'aquells líders, forces polítiques i socials, que sense haver participat directament en l'esforç de la victòria inapel·lable de la independència, en volen treure profit per als seus objectius polítics que no són, precisament, independentistes. Volen pujar al carro dels victoriosos, donar

una guitza al carreter i assumir les regnes per portar-lo a allà on ells i elles volen. És un moment crític, i no podem badar i deixar-nos entabanar. La innocència i el *bonrotllisme* van quedar mortes i enterrades sota els milers de cops de porra descarregats ahir als carrers de Catalunya.

Tots sabem qui són els professionals del voltorisme, aquells que es pensen que només ells i elles poden portar la direcció política i social dels catalans, perquè estan cridats per la Història, i que no els cap al cap que, el que ells denominen la *petita i mitjana burgesia nacional*, l'assumeixi, aquesta direcció. Són gent que han fet tot el possible per fer fracassar el procés, però que tenen la suficient intel·ligència per ser ambigus i no jugar-s'ho tot a una carta, per si de cas. També per esdevenir l'*obscur objecte de desig*, d'alguns dels líders independentistes, que n'admiren la seva organització i rotunditat ideològica, inconscients com són de la seva pròpia fortalesa.

És per això que la tasca de l'independentisme en el post-referèndum és la de culminar el procés de fundació de la República, sense fer concessions espanyolistes de cap mena, i denunciar aquells que volen aigualir la nostra victòria aconseguida en un context de lluita –i malgrat el terrorisme real, gens abstracte de l'estat espanyol–, els seus dirigents, òrgans de manipulació ideològica i dels seus aparells de repressió.